

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 40/03-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 26. februára 2003 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. M. Š., bytom K., zastúpeného advokátom prof. JUDr. J. S., DrSc., K., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 10 Cb 854/00 (6 Obo 249/02) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. M. Š. o d m i e t a pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 24. januára 2003 doručené podanie PhDr. M. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), bytom K., zastúpeného advokátom prof. JUDr. J. S., DrSc., K., označené ako „Sťažnosť proti porušovaniu základných ľudských práv garantovaných Článkom 48, odsek 2 Ústavy SR“.

Sťažovateľ podal 7. septembra 2000 žalobu Krajskému súdu v Košiciach o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (po tom, čo Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 10 Cb 357/98, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. októbra 1999, rozhodol, že jeho odvolanie z funkcie člena predstavenstva VSŽ, a. s., Košice je neplatné, a rozsudkom sp. zn.

13 Cb 1543/96, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. augusta 2000, rozhodol, že jeho odvolanie bolo v rozpore aj s internými normami VSŽ, a. s., Košice) na základe skutočnosti, že sťažovateľovi sa nepodarilo s VSŽ, a. s., Košice uzavrieť mimosúdnu dohodu v súlade s právoplatnými rozhodnutiami. Vec bola na Krajskom súde v Košiciach vedená pod sp. zn. 10 Cb 854/00.

Krajský súd v Košiciach vo veci konal v období od 7. septembra 2000 do 15. septembra 2002 (o nárokoch sťažovateľa rozsudkom č. k. 10 Cb 854/00-104 zo 16. mája 2002 rozhodol, že sú opodstatnené) a 13. septembra 2002 bol spis postúpený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odvolaní proti tomuto rozsudku. Z uvedených skutočností, ako aj z oznámenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. KP-9/03-6 zo 14. februára 2003 vyplýva, že vec je na Najvyššom súde Slovenskej republiky vedená pod sp. zn. 6 Obo 249/02 a v čase podania sťažnosti ústavnému súdu a uplatnenia porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa na najvyššom súde nachádzala 4 mesiace.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom liste uviedol: „... na Najvyššom súde Slovenskej republiky sa viedla vec 3 Obo 167/01 a 3 Obo 173/01 (ide o rovnakú vec, ktorá mala dve spisové značky). Predmetom bolo odvolanie proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5 Cb 648/00. Vec došla na Najvyšší súd SR 27. júna 2001. Najvyšší súd SR vo veci rozhodol 3. októbra 2002 a 15. októbra 2002 bol spis vrátený súdu prvého stupňa.

Listom z 18. februára 2002 sa PhDr. M. Š. obrátil na predsedu Najvyššieho súdu SR so žiadosťou o zabezpečenie rozhodnutia v jeho veci bez zbytočných prieťahov (veci 3 Obo 167/01, 3 Obo 173/01). Odpovedal mu podpredseda Najvyššieho súdu SR zo 6. marca 2002. V liste uviedol, že senáty veci vybavujú podľa poradia, ako došli na súd, a vychádzajúc z počtu nevybavených vecí v senáte sa dá predpokladať, že vo veci senát rozhodne o 4 – 5 mesiacov.

Listom zo 4. decembra 2002 sa PhDr. M. Š. opäť obrátil na predsedu Najvyššieho súdu SR so žiadosťou o zabezpečenie rozhodnutia v jeho veci bez zbytočných prieťahov. Tento list sa však týkal inej veci, v ktorej je účastníkom. Ide o vec Krajského súdu

v Košiciach sp. zn. 10 Cb 854/00. Vec došla na Najvyšší súd SR 13. septembra 2002 a má sp. zn. 6 Obo 249/02. Pri spracovaní odpovede na uvedený list sme omylom PhDr. M. Š. poskytli nesprávnu informáciu, že vec už bola skončená a vrátená Krajskému súdu v Košiciach. Táto informácia sa týkala veci 3 Obo 167/01 (5 Cb 648/00). Na nesprávnosť informácie nás PhDr. M. Š. upozornil listom z 20. januára 2003. V čase podávania tejto informácie sa už spracováva odpoveď, v ktorej sa mu za nedorozumenie ospravedlňujeme. Zároveň mu oznamujeme pod akou spisovou značkou sa vec na Najvyššom súde SR vedie a predpokladá sa, že o 4 mesiace bude vo veci určený termín pojednávania.“

Z uvedených skutočností ústavný súd zistil, že sťažovateľ namietal porušenie práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v konaní vedenom na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 Obo 249/02.

Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „čas na konanie bez zbytočných prietáhov nie je možné presne ohraničiť. Neexistuje časová hranica, ktorej uplynutím postup štátneho orgánu môže mať povahu zbytočných prietáhov v konaní (I. ÚS 92/97), pričom „nečinnosť súdu v trvaní štyroch mesiacov nie je prejavom takej nečinnosti, ktorá odôvodňuje vyslovenie zbytočných prietáhov v konaní“ (II. ÚS 21/01). Uplatňujúc svoju judikatúru ustálil ústavný súd, že celková dĺžka konania v spojení s charakterom veci môžu byť dôvodom na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (III. ÚS 102/02).

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. februára 2003